

نقش ویژگی های شخصیتی در پیش بینی ابراز هیجان خودآگاه و بازشناسی هیجانات چهره در دانش آموزان

اصغر نخستین گلدوست^۱، شراره خاوندی زاد اقدام^۲

^۱دکتری تخصصی روان شناسی تربیتی، استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی اردبیل

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی اردبیل (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف از تحقیق حاضر بررسی نقش ویژگی های شخصیتی در پیش بینی ابراز هیجان خودآگاه و بازشناسی هیجانات چهره در دانش آموزان دختر دوره دوم متوسطه شهر اردبیل بود. در این تحقیق برحسب اهدافی که دنبال می شد، تحقیق از نوع کاربردی و براساس نحوه ی اجرا، تحقیق از نوع میدانی و براساس روش تحقیق، از نوع توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل دانش آموزان دختر در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ و در مقطع متوسطه دوره دوم شهر اردبیل بود. نمونه آماری این پژوهش تعداد ۱۵۰ نفر از دانش آموزان دختر متوسطه دوره دوم شهر اردبیل بود که بصورت غیر تصادفی و در دسترس انتخاب شدند و با توجه به شرایط کرونا، پرسشنامه ها بصورت مجازی و آنلاین توسط دانش آموزان تکمیل شدند. برای جمع آوری داده ها از مقیاس هیجان خودآگاه، آزمون بازشناسی چهره ای هیجانات و پرسشنامه شخصیتی NEO استفاده شد. پایایی آن ها با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتیب بین ۰/۵۱ تا ۰/۸۸، ۰/۸۵ و ۰/۸۳ گزارش گردید. برای تحلیل استنباطی پرسشنامه ها از نرم افزار SPSS-22 استفاده شد. نتایج حاکی از این بود که بین ویژگی های شخصیتی و بازشناسی هیجانات چهره و ابراز هیجان خودآگاه رابطه معناداری وجود دارد که بار عاملی متغیر ویژگی های شخصیتی با بازشناسی هیجانات چهره ۰/۴۰ و بار عاملی ویژگی های شخصیتی با ابراز هیجانات خودآگاه ۰/۵۴ بوده است. با توجه به یافته ها می توان نتیجه گرفت که شخصیت افراد تعیین کننده نوع نگاه آنها به اجتماع، دریافت و تفسیر اطلاعات از محیط پیرامونی و تعامل با هم نوعان است و این ویژگی های شخصیتی می توانند بر تفسیر آنها از هیجانات دریافتی از دیگران و حتی بازشناسی ابرازهای چهره ای هیجان تأثیر بگذارند.

واژه های کلیدی: ویژگی های شخصیتی، ابراز هیجان خودآگاه، بازشناسی هیجانات چهره